

عنوان مقاله:

بررسی سبک های فرزند پروری و روش های آموزشی به والدین

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی مدیریت، روان شناسی و علوم رفتاری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

رضا علی صدیق - دبیر آموزش و پرورش، کارشناسی امور تربیتی

خلاصه مقاله:

خانواده اولین نهاد اجتماعی است که کودک در آن قرار میگیرد و اولین محل رشد و پرورش فرد است. روابط بین اعضای خانواده شبکه ای از بخش هایی است که در کنش متقابل با یکدیگرند. پرورش فرزندان و بکارگیری سبکی و سیاقی مطمئن و اثرگذار راحت و آسان نمی باشد بلکه لازمه دستیابی بدان کوشش و وقت گذاشتن، متانت، پذیرش مستمر و پی در پی خطاها و اشتباهات و متعادل سازی رفتار، قبول تجربیات بدست آمده از نتیجه روش تربیتی، افزایش سطح آگاهی شخصی و کسب راهنمایی و مشاوره می باشد. هرچند پدران و مادران فرزندپروری را مسئولیتی خطیر و حائز اهمیت می دانند اما تعداد محدودی بدنال کسب آموزش ها و ارتقای سطح آمادگی خویش می باشند و متولد شدن اولین فرزند خانواده علاوه بر آنکه سبب احساس شادی و هیجان می گردد اما باعث ایجاد نگرانی ها و استرس های مختلفی نیز می شود. علاوه بر رسالت خانواده بعنوان الگویی در شکل پذیری اعمال رفتار کودکان، مطالعات نشان می دهد، از جمله مهمترین دلایل آسیب شناسی اختلالات روحی و روانی بخصوص در کودکان، عوامل خانوگی همچون سبک فرزندپروری، مشکلات و آسیب های روانی والدین، مسائل زناشویی و استرس های خانوادگی می باشد. از دیگر سو، متقابلا مشکلات روانشناختی کودک و خصوصیات او نیز بر پدر و مادر و خانواده او اثرگذار است. اولین نهادی که سبب پیوند کودک و محیط اطرافش می گردد خانواده است. کودک پنداره های آغازین خود پیرامون جهان هستی را در خانواده فرا میگیرد، از منظر جسمی و بدنی و عقلی و ذهنی بزرگ می شود و رشد می کند، صحبت کردن را یاد می گیرد، هنجارها و ناهنجاری ها را می آموزد و در آخر باورها، اعتقادات، خلیات و عاداتش شکل گرفته و اجتماعی می شود. باتوجه به نقش خانواده در تربیت کودکان که آینده ساز مملکت هستند، نقش والدین در شکل پذیری شخصیت کودکان و سبک های فرزند پروری نیازمند بررسی بیشتری است.

کلمات کلیدی:

سبکهای فرزند پروری، روش های آموزش به والدین، فرزندان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1451221>

